

επικίνδυνων ουσιών (EE L 329, σ. 100), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 79 της 18.3.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 23ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-221/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Οδηγία 79/112/ΕΟΚ — Επισήμανση και παρουσίαση των τροφίμων»)

(2003/C 55/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-221/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. C. Schieferer) κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (εκπρόσωπος: H. Dossi) υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: C. P. Kristensen), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, ερμηνεύοντας και εφαρμόζοντας το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 3, του Bundesgesetz über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrprodukten, Zusatzstoffen, kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständen (Lebensmittelgesetz 1975) (ομοσπονδιακού νόμου για τη διάθεση στο εμπόριο τροφίμων, προϊόντων για ανθρώπινη κατανάλωση, προσθέτων ουσιών, καλλυντικών και αντικειμένων για τρέχουσες χρήσεις), της 23ης Ιανουαρίου 1975, υπό την έννοια ότι απαγορεύεται γενικώς και απολύτως η αναγραφή ενδείξεων που αφορούν την υγεία επί των τροφίμων γενικής καταναλώσεως και εξαρτώντας την άδεια αναγραφής στοιχείων που αφορούν την υγεία από προηγούμενη διαδικασία εγκρίσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 15, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (EE ειδ. έκδ. 03/024, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997 (EE L 43, σ. 21), καθώς και από το άρθρο 28 ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: M.-F. Contet, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, απαγορεύοντας γενικώς την αναγραφή ενδείξεων που αφορούν την υγεία στην επισήμανση των τροφίμων τρέχουσας χρήσεως και υποβάλλοντας την αναγραφή τέτοιων ενδείξεων σε διαδικασία προηγούμενης εγκρίσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 15, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 211 της 22.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 21ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-318/00 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's bench Division για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins, κατά Newcastle United Football Company Ltd (¹)

(«Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Άρνηση προβολής διαφημιστικών μηνυμάτων για οινόπνευματώδη ποτά κατά τη διάρκεια αθλητικής εκδηλώσεως που έλαβε χώρα σε κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία επιτρέπει την τηλεοπτική διαφήμιση οινόπνευματωδών ποτών αλλά που μεταδόθηκε τηλεοπτικώς σε άλλο κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία απαγορεύει τη διαφήμιση αυτή — Επύρση των ερωτημάτων για τη λύση της διαφοράς της κύριας δίκης»)

(2003/C 55/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-318/00, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί

ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins, και Newcastle United Football Company Ltd, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 49 ΕΚ), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet και M. Wathelet, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann (εισηγητή), B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης που διατυπώθηκε με διάταξη της 28ης Ιουλίου 2000 από το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, είναι απαράδεκτη.

(¹) EE C 302 της 21.10.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 21ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-378/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως(¹)

(«Επιτροπολογία — Απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή — Κριτήρια επιλογής μεταξύ των διαφόρων διαδικασιών θεσπίσεως εκτελεστικών μέτρων — Αποτελέσματα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1655/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το χρηματοδοτικό μέσον για το περιβάλλον (LIFE)»)

(2003/C 55/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-378/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Maidani) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: C. Pennera και M. Moore), και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J.-P. Jacqué και G. Houttuin) υποστηριζομένων από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: G. Amodeo, επικουρούμενη από τον M. Hoskins), με αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1655/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, σχετικά με το χρηματοδοτικό μέσον για το περιβάλλον (LIFE) (EE L 192, σ. 1), καθόσον υποβάλλει τη θέσπιση των μέτρων εφαρμογής του προγράμματος LIFE στη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής, που προβλέπεται στο άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (EE L 184, σ. 23), το Δικαστήριο, συγκείμενο από

τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet και M. Wathelet, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, A. La Pergola (εισηγητή), P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: M.-F. Contet, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1655/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, σχετικά με το χρηματοδοτικό μέσον για το περιβάλλον (LIFE).
- 2) Τα εκτελεστικά μέτρα του κανονισμού 1655/2000 που είχαν ήδη θεσπιστεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης δεν θίγονται από αυτή.
- 3) Τα αποτελέσματα του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 1655/2000 διατηρούνται στο ακέραιο μέχρις ότου το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεσπίσουν νέες διατάξεις σχετικά με τη διαδικασία επιτροπής στην οποία υπόκεινται τα εκτελεστικά μέτρα του εν λόγω κανονισμού.
- 4) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 355 της 9.12.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 23ης Ιανουαρίου 2003

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-421/00, C-426/00 και C-16/01 (αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, του Unabhängiger Verwaltungssenat Wien και του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Renate Sterbenz και Paul Dieter Haug (¹)

(«Προσέγγιση των νομοθεσιών — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Οδηγία 79/112/ΕΟΚ — Επισήμανση και παρουσίαση των τροφίμων»)

(2003/C 55/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-421/00, C-426/00 και C-16/01, με αντικείμενο αιτήσεις των Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten (Αυστρία), Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Αυστρία) και Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των ποινικών δικών που εκκρεμούν ενώπιον των αιτούντων δικαστηρίων κατά των Renate Sterbenz (C-421/00), και Paul Dieter Haug (C-426/00 και C-16/01), η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, καθώς και της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την